

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyro. 375.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τοῦ ἀγῶνος τῆς μοναχῶν ἐφιέρων, ὡς πύργου οἰκοδομῆ τῆ τούτου παρ-
σελθῆν ὑποταγῆ, μήποτε φιλοτί-
μως ἀρξάμενος, καὶ παρὸς ὁμοίαν εὐο-
δίαν μὴ ἐκτενόμενος, δαίμοσι μὲν
καταγέλαστος, ἀγγέλοις δὲ λύπης αἴ-
τιος, ἀνθρώποις δὲ δακρύων πρῶφα-
σις γένηται.

σφοδρῶς
σφέρασις

Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ. τογ.

Εἰ πύλαι ἄδου τῆς ἀμωμότητος καὶ
ὀρθότητος οὐ καταχύσεις πίστεως, ἀλλὰ εἰσι
τὰ πεπρωμένα τοῦ ποιητοῦ ἄσπαστα
βέλη, καὶ κίνδυνος, καὶ γυμνότης, καὶ
θανάτος, Χριστοῦ ἡμᾶς χρεῖσεν ἢ δύ-
ναται. τοῦ χρεῖν μικρὰ παροχολὰς
ἄλλοι Χριστοῦ στήνωμεθα, δυσαναχε-
τεῖς ὑπομένειν, θαυμάσιε. ἴσασο
τοῖνυ ἐδράσος, καὶ τὰ μὲν ἐπελθόντα
σβῆσθῆσεται πειρατῆρια. τὰ δὲ με-
λετώμενα παρὰ πείρας οὐχ ἴσθεται. τὸ
γὰρ τῆς γνώμης ἀκλινές, ἀπράκτως
δείξει τὰς μηχανὰς.

Οριωνί. τοδ.

Ἡ κόλαξ κομπολαγία, ἡ ξηραὶ καὶ
ἀψυχος ἔπαρσις, ἡ κενὴ καὶ ὀπίγειος
δόξα, ἀρθήτω ἀφ' ἡμῶν. ὁ γὰρ τῆς
ἀρετῆς καὶ δότης καὶ ταμίας ὑπο-
γραμμον ἡμῖν καταλιμπάνων, φησί,
δόξαν παρ' ἀνθρώπων ἔζητῆς. θεὸς γὰρ
βεβήδωσις ἡ δόξα. εἰ καὶ οἱ ποιηταὶ τῆς
ὀνομάτων τῆ ἐνταῦθα σιῶ πλὴν κλῆ-
σιν ἐκείνην ἐπέθηκαν.

ξητῶ.

Κύρω. τοε.

Εἰ λυπεῖ ἡ πείρα, ἐξεδένονται ἡ θεῖα
νομοθεσία, Μαχάριοι, φάσκεισα, οἱ
πρωτοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῆς βεβή-
ν ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν. εἰ τοῖνυ
ταύτης οὐκ ἀντεχόμεθα, εὐδην, ὡς
κακείνης οὐκ ἐφιέμεθα. εἰ δὲ ἐκείνην
εὐχαρίστως δεχόμεθα, καὶ ταύτης ἐκω-
μῶν τοῖς παρὰ τῶν ἀσμάτων.

εἰς τὸ μὲν
τῆς σφο-
δράγματος

oblanguerunt, ac defecerunt. Atqui oportet eum, qui Monastici certaminis cupiditate flagrat, ad ipsius subiectionem, tanquam ad turris extruccionem accedere: ne alioqui, cum præclare ac magnificè cœperit, nec postea ad idem virtutis iter sese extenderit, & dæmonibus risum moueat, & Angelis mœroris causam præbeat, & hominibus lachrymarū materiā suppeditet.

Palladio Subdiacono. 373.

Cum inferi portæ, quæ quidem sunt omnia ignea diaboli tela, aduersus rectâ atque ab omni reprehensionis labe alienam fidē præualere nequeant, cumque periculum, & nuditas, & mors à Christo nos seiuungere minimè possint, quidnā est, vir eximie, quod exiguos impetus Christi causa in te factos agro atque impatienti animo fers? Firmo igitur ac stabili gradu confiste: atque & tentationes eæ, quæ iā coortæ sunt, extinguentur, & quæ tibi comparantur, antequam eas experiaris, euanescent. Mētis enim ac sententiæ firmitas & constātia, vim machinarum irritam reddet.

Oriomi. 374.

Affentator fastus, & sicca atque inanima superbia, & inanis ac terrena gloria de medio à nobis tollatur. Virtutum enim, & dator, & custos, exemplum nobis relinquens, his verbis utitur: Gloriam ab hominibus ne expetite. Dei nanque munus gloria est: etiamsi nominum effictores huius vitæ umbræ vocabulum illud imposuerunt.

Cyro. 375.

Si paupertas mœrori est, diuina hæc lex nihili ducitur, Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum. Quamobrem si hoc non expetimus, proculdubio ne illius quidem desiderio tenemur. Sin autem illam gratis animis excipimus, etiam huius cedamus mandatis,